

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА
02 БР. 013-688/22
БЕОГРАД

На основу Закона о избору народних посланика, Руска странка из Шапца, улица Церска број 17/4, у законом прописаном року подноси следећи

ПРИМЉЕНО:

17.03.2022

1912

ПРИГОВОР

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	013-688/22	1	8

Против Решења Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године којим се одбија проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА –СЛОБОДАН НИКОЛИЋ коју је 12.03.2022 године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне Скупштине Републике Србије расписане за 03.04.2022 године а које Решење жалилац побија у целости из свих законских разлога, па жалилац

ПРЕДЛАЖЕ

Да другостепени орган Републичке изборне комисије донесе Одлуку којом се подносиоцу жалбе утврђује положај политичке странке руске националне мањине као и да ПОНИШТИ Решење Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године којим се одбија проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА –СЛОБОДАН НИКОЛИЋ коју је 12.03.2022 године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне Скупштине Републике Србије расписане за 03.04.2022 године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање односно да ПРЕИНАЧИ нападнуто решење и прогласи изборну листу подносиоца приговора.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Побијаним Решењем Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године, одбијен је Предлог Руске странке да јој се утврди положај политичке странке руске националне мањине и да се предата листа прогласи.

Оваква одлука Републичке изборне комисије је погрешна и незаконита јер се заснива на погрешној примени материјалног права, на погрешној примени процесног права као и на нетачно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Образложење нападнute одлуке је нејасно и непотпуно јер не садржи разлоге који улазе у домен материјалног права већ садржи само разлоге који говоре о потребном броју потписа и неиспуњавању закључка Републичке изборне комисије од 13.03.2022 године којим је наложено подносиоцу приговора да у року од 48 часова од објављивања овог закључка на веб-презентацији Републичке изборне комисије, отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење, и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22.

Приликом разматрања питања недостајућег броја правно ваљаних изјава бирача потребних за проглашење Изборне листе, а узевши у обзир то да је подносилац Изборне листе поднео предлог да се Изборној листи утврди положај изборне листе националне мањине, Републичка изборна комисија је, као претходно питање, констатовала да је Руска странка, под редним бројем 94. у Изводу из Регистра политичких странака регистрована као политичка странка руске националне мањине, али је закључила да из поднете изборне листе, у смислу члана 138. Закона о избору народних посланика, проистиче околност која несумњиво указује на

намеру да се предлогом за стицање мањинског статуса изигра закон, односно сврха признавања мањинског статуса. Наиме, провером у Посебном бирачком списку националних мањина, који на основу члана 3. став 1. и члана 48. став 1. Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 20/14 - УС, 55/14 и 47/18) води Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог, утврђено је да је само пет од 16 кандидата за народне посланике уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину (кандидати под ред. бр. 1, 5, 6, 15. и 16).

У вези са наведеним, констатовано је да је чланом 137. став 1. Закона о избору народних посланика прописано да се изборном листом националне мањине у смислу овог закона сматра она изборна листа за коју је Републичка изборна комисија утврдила да је основни циљ њеног подношења представљање и заступање интереса националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника националне мањине, у складу са међународним правним стандардима, док је чланом 138. истог закона прописана забрана да се изигра закон, односно основ да Републичка изборна комисија одбије предлог да се одређеној изборној листи утврди да има положај изборне листе националне мањине ако је носилац листе или кандидат за народног посланика на тој изборној листи лице за које је општепознато да је члан друге политичке странке која није политичка странка националне мањине или ако се утврде друге околности које несумњиво указују на намеру да се изигра закон.

У складу са наведеним, Републичка изборна комисија је закључила да из поднете изборне листе не проистиче да је циљ њеног подношења представљање и заступање интереса руске националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника те националне мањине у Републици Србији, већ да из чињенице да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину недвосмислено проистиче околност да се предлогом за мањински статус Изборне листе жели изиграти закон, односно сврха у коју се националним мањинама омогућава кандидовање и учешће на изборима под привилегованим условима.

Овакво образложење Републичке изборне комисије није правно одрживо из следећих разлога :

Уколико Републичка изборна комисија сматра да има дискреционо овлашћење да некој листи утврди положај политичке странке националне мањине а да некој другој листи исто ускрати тада тако треба и да образложи у Решењу којим се Предлог овлашћеног предлагача усваја или одбија. У нападнутом Решењу нема чак ни тога него се доносилац првостепеног управног решења позива на околност коју закони Републике Србије уопште не помињу а то је да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину. Какве везе ова околност уопште има са утврђивањем статуса мањинске странке подносиоца приговора? То се из образложења нападнутог решења не види као што се не види ни правна веза између ове околности и овлашћења управног органа да донесе негативно решења са позивом на ову околност.

Републичка изборна комисија наводи у образложењима само неважне процесне детаље тако да се чини да доносилац нападнутог Решења није имао јасну правничку идеју како да попуни текст образложења ове две одлуке па само наводи реченице које су из аспекта материјално правне па чак и процесно правне норме потпуно ирелевантне за меритум ове правне ствари.

Све ово упућује на закључак да је Републичка изборна комисија донела нападнуте одлуке са намером подсмевања правном поретку наше Републике и владавини права.

Жалилац посебно напомиње да је Републичкој изборној комисији, уз Предлог да јој се утврди положај политичке странке руске националне мањине, доставио Статут политичке странке као и Програм политичке странке, из којих докумената се јасно види за које се политичке вредности Руска странка залаже и из којих се јасно види да је у питању политичка организација која има политички циљ да заштити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији.

Доказ : Статут и Програм у списима предмета у Републичкој изборној комисији

Надаље, молимо другостепени управни орган да не превиди чињеницу да је жалилац уз Предлог за утврђивање положаја политичке странке руске националне мањине у смислу одредби члана 81. Закона о избору народних посланика, Републичкој изборној комисији доставио и доказ у прилог својим тврдњама који није ни био у обавези да достави уз Предлог а то је Мишљење Националног савета руске националне мањине, из кога се јасно види да за Национални савет свих руса у Србији није спорно да је Руска странка управо заштитник њиховог политичког интереса као и права и на праву заснованих интереса руске националне мањине у Србији. За њих то није спорно али за Републичку изборну комисију то није важно јер сматра да све то није битно јер управо она има дискреционо овлашћење да некога прогласи за мањинску странку а да у исто време у идентичном случају другог одбије од Предлога да му се утврди статус мањинске странке. Овакво понашање Републичке изборне комисије представља повреду права на једнаку правну заштиту предвиђеног Уставом Републике Србије.

Доказ : Мишљење Националног савета руске националне мањине у списима РИК

Као доказ да је подносиоцу приговора нападнутом одлуком повређено право на једнаку правну заштиту напомињемо да је у читавом низу случајева истом утврђен положај мањинске странке на републичким и локалним изборима у много градова и општина у Србији и то у претходном изборном циклусу за изборе који су одржани 21.06.2020. године.

Доказ :

1. Решење ГИК Крагујевац
2. Решење ГИК Нови Сад
3. Решење ГИК Ниш
4. Решење ГИК Суботица
5. Решење ГИК Шабац
6. Решење ИКГО Медијана
7. Решење ИКГО Палилула
8. Решење ИКГО Пантелеј
9. Решење ИКГО Црвени Крст
10. правоснажна пресуда Управног Суда

На крају, подносилац приговора не може а да не помене своје мишљење о исправном тумачењу одредбе члана 137 и 138 Закона о избору народних посланика. Наиме, из садржине законских одредби које регулишу признавање статуса странака националних мањина јасно се, логичким и граматичким тумачењем правне норме, може извести закључак да се у овој ствари не ради о дискреционој оцени изборних комисија већ се ради о везаности изборне комисије за материјално право које предвиђа да није изборна комисија та која одређује да ли је нека странка мањинска или не већ је изборна комисија орган који ПОТВРЂУЈЕ да је странка мањинска УВЕК када има довољно доказа који говоре о томе а које законодавац предвиђа и одређује.

Такође, орган управног рада не може неким околностима давати правно релевантан значај а друге околности које по закону јесу релевантне игнорисати. У овом случају првостепени орган је дао прворазредни значај околности коју закони не предвиђају а то је околност да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину док је потпуно игнорисао околност да је подносилац листе регистрован као мањинска странка, да је доставио више него довољан број доказа да је мањинска странка као и да је у неколико изборних циклуса у блиској прошлости већ учествовао у изборном процесу као странка Руске националне мањине и то како на националним тако и на локалним нивоима. Ако ове околности нису биле довољне првостепеном органу тада је овде реч о потпуно произвољној одлуци и дискреционом праву управног органа што према нашем тумачењу права није случај.

У вези са овим, изборна комисија је УВЕК и без изузетка дужна да потврди да је нека странка мањинска онда када су јој презентовани докази о мањинском карактеру неке странке. У оваквим ситуацијама, изборне комисије немају право да одлуче супротно. Дакле, у конкретном правном случају првостепени управни орган није имао дискреционо овлашћење а донео је нападнуто решење као да поседује дискреционо овлашћење да процењује ко је мањинска странка а ко не.

И на крају, када је реч о закључку Републичке изборне комисије од 13.03.2022 године којим је наложено подносиоцу приговора да у року од 48 часова од објављивања овог закључка на веб-презентацији Републичке изборне комисије, отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење, и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22, није јасно како управни орган може да захтева од подносиоца листе да достави оверене потписе бирача ретроактивно односно уназад? Који је смисао рока од 48 сати уколико управни орган захтева потписе који су већ скупљени у прошлости? Сматрамо да овакво тумачење правне норме није исправно већ да правну норму треба тумачити у корист подносиоца приговора јер он није могао да искористи рок од 48 часова да се врати у прошлост и да РИК-у достави потписе бирача који су оверени пре момента доношења закључка на коме се темељи нападнуто решење.

Овакво мањкаво образложење нападнутог Решења вређа елементарну правну логику, па стога жалилац предлаже другостепеном органу управног рада да узме у обзир напред наведене аргументе овог приговора и донесе одлуку како је подносилац приговора предложио.

За подносиоца приговора
Руску странку :

Николић Слободан